

Jan Vitásek obhájil na zamrzlém Lipně první místo, po půlmaratonu ovládl i hlavní trať.

Sedmadvacetiletý běžec z Malé Hraštic nasadil k úniku hned na patnáctém kilometru a už jej nikdo nedohnal.

V sobotu 11. února se konal další ročník Lipno Ice Marathonu. Na hlavní trase z Černého v Pošumaví do Lipna a zpět triumfoval Jan Vitásek z Malé Hraštic. Zopakoval tak své prvenství z loňského roku, kdy slavil na poloviční trati.

Domluvitsisnímčasnarozhovornebylojednoduché, ale nakonec se podařilo. „Maratonci pořád běží“ smál se sympatický běžec a také fotbalový brankář či útočník.

• Proč jste si vybral Lipno Ice Marathon?

Běžel jsem tento závod už minulý rok, tehdy jen půlmaraton. Ale minule nádrž zamrzla, tak jsme běželi jen podél hráze, byl to spíš takový kros. Nyní byla možnost běžet po zamrzlé přehradě, tak jsem na Lipno vyrazil znovu. Bral jsem to jako objemový trénink a především jako zpestření mezi silničními městskými běhy, kterých běhám nejvíc.

• Není led naopak to, čemu se běžně běžci chtějí vyhnout?

No je pravda, že náledí je taková naše noční můra. Na druhou stranu tato zima je opravdu výživná. Takže, ač to nebylo cílené,

tak jsem v podstatě na tento závod celou zimu trénoval. I když jsem se hodně snažil, moc se nešlo vyhnout běhání na namrzlých silnicích, zasněžených cestách, náledí, atd.

• Jak se závod vyvíjel? Vedl jste od začátku?

Do závodu jsem šel s velkým respektem k trati, protože jsem nikdy nic takového neběžel. V průběhu jsem ale zjistil, že se to vážně až zas tolik neliší od toho, na čem jsem občas v zimě běhal. Od začátku jsme se na čele drželi ve tříčlenné skupince. Já jsem hlavně chtěl nepřepálit začátek, což se mi asi povedlo. Zhruba od sedmého kilometru jsem se odtrhl a běžel sám. Postupně se mi povedlo náskok navyšovat. Ke konci už samozřejmě docházely síly a bolely nohy, ale náskok jsem měl tak velký, že jsem mohl poslední kilometr zpomalit, aniž bych ohrozil své prvenství. Asi jsem se musel dobře vyspat, protože mi to opravdu sedlo parádně.

• Jakou měl závod atmosféru? Předpokládám, že jste měli vyhrazený koridor mimo víkendových bruslařů...

Atmosféra byla zajímavá, protože po celé trati se pohybovali nějakí lidé a neřekl bych, že jen pořadatelé či diváci, kteří přišli primárně fandit maratoncům. Byli zde bruslaři, lyžaři, rodiny s dětmi na vycházkách, pejskaři... A většinou, když nás potkali, tak fandili. Nebyly to plné ulice pražského maratonu, ale po celé trase pořád někdo byl a něco se dělo, takže fajn. Co se týče tratě, spíš to bylo opačně. Vyhrazené koridory s uhlazeným ledem měli právě ti bruslaři a my jsme mohli běžet de fakto kudy chtěli. Trať byla značená každý půl kilometr dřevěnými kolíky a těch jsme se měli víceméně držet.

• Měl jste s sebou někoho, kdo vám fandil?

Občas jezdím s kamarády a kamarádkami, kteří buďto závodí nebo jedou jako podpora. Občas jezdí fandit i rodiče, ale na Lipně jsem byl sám.

• Lipno asi znáte i z letní sezony. Je to hodně jiné koukat se pro změnu z vody na běh?

Ano, je to pravda. Už dvakrát jsem se v létě tady zúčastnil horského půlmaratonu, který začíná přímo v Lipně nad Vltavou a vede i Stezkou v korunách stromů. A ano, je to opravdu zajímavé sledovat okolí přímo z přehrady. Hlavně ty sjezdovky a části trati, kde běháme ten letní půlmaraton.

• Jaký máte plán na letošní rok? Kolik závodů poběžíte a který bude TOP?

Chtěl bych jich běžet co nejvíc. Minulý rok jich bylo přes třicet, a kdyby to tak šlo i tenthle rok, byl bych moc rád. Nechci to moc stavět tak, že jeden bude Top. Chci si užít každý závod, a když to občas nevyjde, nesmutnit, ale spravit si chuť hned příští víkend na nějakém dalším. Nyní svoji přípravu směřuji k Bratislavskému maratonu, který bych chtěl běžet za necelé dva měsíce poté začít jezdit na kole, něco naplavat a trochu se připravit na letní triatlony.

• O nadcházejícím víkendu se koná Jizerská 50. Neuvažoval jste o účasti na této lyžařské akci?

Celkově zimu moc nemusím a s běžkami nemám moc dobrou zkušenost. Každý rok si říkám, že se na nich naučím, protože pro běhání je to také dobré, ale zatím jsem se ještě neodhodlal. Jako každý rok i tento nějak zimu „přežívám“ a pouze běhám.

• A nemáte tedy ve svém programu běžeckou Jizerskou 50 na jaře?

Nikdy jsem neběžel nic delšího než 42 kilometrů a zatím se mi do to ani nechce. Mám strach, že bych u toho už chtěl zůstat a mám na to ještě čas. Další věc je, že nejsem stroj ani Petr Vabroušek, abych každý víkend zvládal takto dlouhé závody.

